

Pánové z firmy Fiala Motors – zleva: Martin Fiala, Stanislav Fiala a Jiří Kolman

vyřeší náklady na dopravu. Zákazníci většinou zajdou i do parku přes ulici, kde jsou vystaveny větší modely z ARF stavebnic (to bych si v Čechách – se všim respektem k čestné části spoluobčanů – netroufl!). Show efekt dodávalo akci předvádění modelů v rukou továrních pilotů, největší peckou byly lety mistra světa v halové kategorii F3P a mistra Evropy ve venkovní královské kategorii F3A Gernota Bruckmanna. Létal s halovými modely (včetně těch z produkce české firmy RC Factory) přímo ve stanu, jeho kolega Oliver Fuchs zase předváděl visení modelu vybaveného přijímačem JETI Rex Assist bez zásahu do řízení. Já jsem „srabácky“ létal na parkovišti vedle stanu. Pánové od Fiala Motors zase spouštěli benzinové motory a předváděli uchu lahodící zvuk čtyřdobých víceválcových motorů, firma Tangent mimo jiného vystavovala ukázky řezů křídly svých modelů, aby zákazníci mohli nahlédnout pod potah.

Velmi zajímavé bylo například bezštěrbinové řešení zavěšení kormidel.

Abyste zákazníci cítili lépe, bylo připraveno občerstvení v podobě krájené sekané, weissbieru a limonád. Zástupci firmy Fiala Motors nás občas občerstvili nápojem z vlastní produkce, na který ty jejich motory určitě také běží, ale byla by škoda nápoj (znovu) pálit.

Co je důležité, šéf prodejny byl spokojený, a to i přes to, že v tombole pro zákazníky byl vysílač JETI DC-16. Akce se mu i tak velmi vyplatila. Zákazníci odcházeli také spokojení, aby ne. K vidění toho bylo opravdu dost, a i přes méně příznivé počasí se zdá, že je tento formát modelářské akce (přinejmenším pro rakouský trh) zajímavý. Možná se některý z našich prodejců inspiruje. Případně pokud někoho z vás modelářů zajímají například krásné „pěnové,“ ale do detailu zpracované stíhačky od firmy Freewing, nebo se chcete popsat na nějaké tipy a triky třeba Gernota Bruckmanna a poklábat

s ním u piva, tak tohle je akce pro vás.

A není to příliš daleko, z Prahy jen málo něco přes čtyři hodiny jízdy. Já mám vždy největší zážitek z příjemné atmosféry, dokreslené organizátory i částí návštěvníků v krojích, snídaní v jednom z menších penzionů, kde ke kávě dostaneme čerstvé mléko od doma chované krávy i domácí marmeládu ke chlebu. Nesmím opomenout ani na nádherné scénérie tyrol-

ských hor, přímo z Niederdorfu je výhled na vrcholky „dvoutisícovek“ částečně pokrytých sněhem.

Snímky: autor, Oliver Fuchs a František Horna

PS: V době, kdy dopisuji tento článek, mám na cestě dvoumetrovou polomaketu akrobatu MX-2 z produkce firmy GB Models. O tomto akrobatu na „šestičlánek“ napíšu v některém z příštích čísel RC revue.

Hledání částí modelu

V listopadovém čísle RC revue ročníku 2017 se v článku Ivan Hořejší zabýval hledáním modelů v terénu. Já bych se chtěl jen podělit o zkušenosti z hledání odpadlých malých dílů modelů. V současné době jsou většinou plochy modelářských letišť natolik malé, že většinou vlastní létání probíhá mimo udržovanou plochu. Stane se tak běžně, že odpadlý díl z modelu (překryt kabiny, podvozkové kolo, aerodynamický kryt, klapka, baterie apod.) spadne do vysoké trávy, brambor, řepy, strniště či orance a máme pak problém díl najít. Ne, že by se to dělo každý den, ale potkalo to snad kdekoho.

Mě to také neminulo. Při létání všelijakých akrobatických obrátů s modelem jsem prudce potlačil výškovku a uviděl, jak se něco oddělilo od modelu. V ten moment však model začal dělat malé přemety a bylo mi jasné, že vypadla baterie, a tím se posunulo těžiště dozadu. Po třech přemetech model narazil do země a já šel sebrat překryt kabiny,

ktej byl asi 50 metrů ode mne. Prohlížel jsem prostor v okolí dopadu překrytu, ale baterie nikde. Blížila se tma a baterii jsem nenašel. Příští den jsem se na hledání připravil. Vzal jsem si sebou ruční navigák se silonem, který jsem používal pro létání s větroni kategorií F3J. V místě dopadu kabiny jsem zarazil kolík, ušel asi patnáct metrů, přidřel silon a zakroužil kolem kolíku. Potom jsem protáhl silon o dva metry a šel nazpět. To proto, abych hledal nejen na dalším průměru, ale abych viděl z druhé strany předchozí prohledávaný prostor. Je to jako na houbách, taky se musíme občas podívat dozadu, abychom viděli, co je za keříčkem nebo trsem trávy. Takto jsem postupoval až do vzdálenosti neuvěřitelných 70 metrů od místa dopadu překrytu kabiny a baterii našel. Z náčrtku je snad jasné jak postupovat. Lepší bude, kdybyste radu nepotřebovali, ale připraveným štěstí přeje!

Karel Jeřábek, MK Severka

